

UZASADNIENIE

S. S. w imieniu małoletniej W. K. (1), w dniu 27 maja 2015 r. wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego P. K. z kwoty 475 zł ustalonych ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gryfinie w dniu 18 stycznia 2012 r. w sprawie III RC 494/11 na 1.200 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca z góry, poczynając od 1 czerwca 2015 r. z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kosztów procesu.

P. K. wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 500 zł, z jednoczesnym ustaleniem, że alimenty winny być płacone do dnia 15 każdego miesiąca, zwolnienie pozwanego z kosztów sądowych należnych Skarbowi Państwa oraz oddalenie wniosku powódki o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego o ile takowe zostaną zgłoszone (odpowiedź na pozew k. 22 – 25).

W dniu 23 października 2015 r. S. S. złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia na czas trwania niniejszego procesu poprzez zasądzenie alimentów na rzecz małoletniej W. K. (1) w kwocie po 750 zł miesięcznie, poczynając od dnia złożenia wniosku, płatnych do dnia 10 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat. Sąd Rejonowy w Gryfinie postanowieniem z dnia 18 listopada 2015 r. udzielił zabezpieczenia dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia poprzez zobowiązanie pozwanego P. K. na czas trwania procesu do łożenia na rzecz małoletniej powódki W. K. (1) kwoty 750 (siedemset pięćdziesiąt) zł miesięcznie poczynając od dnia 16 października 2015 r. płatnej z góry do 10 dnia każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat w miejsce – w miejsce alimentów ustalonych w kwocie po 475 zł miesięcznie ugodą zawartą przed Sądem Rejonowym w Gryfinie z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie o sygn. akt III RC 494/11.

W dniu 23 listopada 2015 r. pełnomocnik pozwanego wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. (k. 95-98).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletnia W. K. (1) pochodzi z małżeństwa S. S. (poprzednio K.) oraz P. K. zawartego w dniu 24 kwietnia 1999 r., które wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie X RC 2413/10 zostało rozwiązane przez rozwód. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnią W. K. (1) sąd powierzył matce z ograniczeniem władzy rodzicielskiej ojcu do współdecydowania o istotnych sprawach dziecka, takich jak wybór szkoły, zawodu, sposobów leczenia. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej sąd obciążył oboje rodziców i zasądził od P. K. na rzecz małoletniej W. K. (1) alimenty w kwocie 300 zł miesięcznie płatne z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w zapłacie jakiegokolwiek z rat. Sąd nie ustalał kontaktów pozwanego z małoletnią W..

Na mocy ugody sądowej zawartej przed Sądem Rejonowym w Gryfinie w dniu 18 stycznia 2012 r. w sprawie III RC 494/11 pozwany P. K. zobowiązał się do podwyższenia renty alimentacyjnej na rzecz małoletniej W. K. (1) z kwoty po 300 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2010 r. w sprawie X RC 2413/10 do kwoty po 475 zł miesięcznie poczynając od dnia 1 stycznia 2012 r. płatnych do dnia 10 każdego miesiąca.

W momencie ustalania alimentów małoletnia W. K. (1) miała 11 lat, uczęszczała do IV klasy szkoły podstawowej. Matka małoletniej pracowała jako pielęgniarka w Areszcie Śledczym w S., osiągała wynagrodzenie w kwocie 2.450 zł netto miesięcznie. Małoletnia wraz z matką mieszkała w C.. Matka małoletniej zakupiła mieszkanie własnościowe, spłacała kredyt w wysokości 900 zł miesięcznie. Miesięczne wydatki wynosiły: czynsz i składka na fundusz remontowy 450 zł, koszty dojazdu do pracy 300 zł, energia elektryczna, telefon, telewizja łącznie 300 zł, bilet miesięczny małoletniej do szkoły 60 zł, dodatkowe zajęcia muzyczne małoletniej 150 zł.

P. K. w tym okresie zamieszkiwał sam w mieszkaniu będącym jego własnością, poza córką W. nie miał nikogo na utrzymaniu. Pracował w spółce (...) Sp. z o.o. w C. na stanowisku koordynatora do spraw produkcji, osiągał wynagrodzenie miesięczne średnio w kwocie 2.236 zł netto.

Dowód: akta sprawy III RC 494/11 Sądu Rejonowego w Gryfinie

Obecnie małoletnia W. ma 15 lat, jest uczennicą II klasy gimnazjum. Matka małoletniej wyszła za mąż za W. S., z małżeństwa tego ma trzyletnią córkę K. S., która pozostaje na utrzymaniu obojga rodziców. S. S. nadal jest funkcjonariuszem służby więziennej w Areszcie Śledczym w S., jest zatrudniona jako pielęgniarka. Obecnie od 13.04.2014r przebywa na bezpłatnym urlopie wychowawczym (od 13 kwietnia 2014 r.), do wykonywania pracy wraca od 18 stycznia 2016 r. Będzie otrzymywała wynagrodzenie za pracę w dotychczasowej (jak przed urlopem wychowawczym) wysokości tj. 2.900 zł netto, dodatkowo raz w roku należy się jej dodatek mundurowy, „trzynasta pensja”, „wczasy pod gruszą”- łącznie te dodatki to kwota ok. 5.000 zł rocznie.

S. S. mieszka obecnie wraz z mężem W. S., małoletnią W. K. (2), małoletnią K. S. oraz babcią małoletniej (matką S. S.) w mieszkaniu należącym do W. S.. Opłaty za mieszkanie wynoszą: czynsz 650 zł, energia elektryczna 250 zł (co dwa miesiące), gaz 50 zł, fundusz remontowy 60 zł, telewizja 58 zł. Na obecną chwilę rodzinę utrzymuje mąż S. S. W. S., czasem finansowo wspomaga ich matka S. S. (babcia małoletniej W.). Babcia małoletniej jest na emeryturze w kwocie ok. 1.300 zł. Matka S. S. uczestniczy w kosztach utrzymania mieszkania, czasem kupi coś W., dołoży się do wycieczki szkolnej. W. S. jest funkcjonariuszem Służby Więziennej, osiąga wynagrodzenie w kwocie 3.300 zł + dodatkowo 70 zł ryczałt za dojazdy do pracy. Otrzymuje także tzw. „mundurówkę”, „wczasy pod gruszą”. Mieszkanie, które S. S. zakupiła i mieszkała w momencie ustalania poprzednich alimentów, obecnie wynajęła za kwotę 500 zł + opłaty. Mieszkanie powyższe zakupiła ze środków pieniężnych pochodzących z kredytu bankowego, kredyt będzie jeszcze spłacać ok. 18,20 lat. Miesięczna rata kredytu wynosi 430 zł.

S. S. poniosła we wrześniu 2015r. koszty związane z edukacją szkołą małoletniej: zakup podręczników 660 zł, przyborów i plecaka 250 zł, opłacenie ubezpieczenia 44 zł i składki na (...) 70 zł, składki klasowej 20 zł na rok. Mąż S. S. wykupił polisę na życie dla W., składka miesięczna wynosi 47 zł.

Małoletnia W. była w czerwcu 2015 r. na wycieczce szkolnej w W. i okolicach, której koszt wynosił 680 zł. W obecnym roku szkolnym była już w parku linowym, kinie i dwóch wycieczkach, łączny koszt tych wyjść szkolnych 200 zł. Małoletnia regularnie uczęszcza na korepetycje z matematyki, których koszt wynosi 35 zł za godzinę (140 zł miesięcznie) oraz na lekcje języka angielskiego kosztujące 120 zł miesięcznie. Uczęszczała także na język niemiecki, ukończyła kurs zdany certyfikatem na poziomie A1 dla nastolatków. Obecnie nie uczęszcza na język niemiecki i nie uczęszcza już na dodatkowe zajęcia muzyczne, jednak będzie uczęszczała na korepetycje z chemii i fizyki.

Małoletnia leczy się ortodontycznie od 3 lat, ma wadę zgryzu. Wykonanie aparatu ortodontycznego kosztowało 3.000 zł, potem dochodziły jeszcze koszty wymiany łuku w aparacie w kwocie 300 zł co dwa miesiące, obecnie aparat jest zdjęty a małoletnia nosi wkładkę retencyjną, będzie to trwało jeszcze przez dwa lata, wizyty kontrolne co miesiąc kosztują 100 zł. koszt wykonania jednej wkładki wynosi 450 zł, wkładki są dwie: górna i dolna. Leczenie ortodontyczne wiąże się także z wizytami u stomatologa dwa razy w roku, koszt jednej wizyty ok. 100 zł. Małoletnia ma także istotne problemy z cerą trądzikowa i łojotokiem, co wiąże się z wizytami u dermatologa, jest to średnio 5 wizyt w roku, koszt jednej wizyty wynosi 70 zł. Problemy z cerą wywołują konieczność używania odpowiednich maści, żeli antybakteryjnych, i szamponów, miesięczny koszt ich zakupu to 100 zł. Z uwagi na pojawienie się wyprysków na twarzy małoletnia zaczęła chodzić do kosmetyczki, pierwsza wizyta była po ostatnich wakacjach, druga planowana jest na koniec listopada, koszt jednej wizyty wynosi ok. 100 zł.

Wyżywienie małoletniej kosztuje 400 zł miesięcznie, ubiór 1.500 zł rocznie (125 miesięcznie), doładowanie telefonu komórkowego to 25 zł, środki czystości oraz kosmetyki to wydatek 150 zł miesięcznie. Małoletnia co roku w czasie wakacji lub ferii wyjeżdża na wycieczkę do W. z koła oazowego na okres 10 dni, koszt wyjazdu 780 zł.

Pozwany nie ma częstych kontaktów z córką. W całym 2015 r. widział się z małoletnią trzy razy. Od sierpnia 2015 r. pozwany nie widywał się z małoletnią, bardzo rzadko do niej dzwoni.

Dowód: przesłuchanie świadka W. S. – k. 85 v

odpis skrócony aktu urodzenia małoletniej – k. 5,

odpis skrócony aktu małżeństwa S. S. – k. 6,
paragony i rachunki za zakup ubrań małoletniej – k. 8, 10 – 13
rachunek opłat za języki obce – k. 9,
terminarz zajęć z cenami szkoła językowa – k. 14 - 16
informacja o cenach podręczników językowych – k. 17
zgoda na wyjazd na wycieczkę szkolną wraz z ceną – k. 13,
zaświadczenie z poradni ortodontycznej – k. 18
umowa ubezpieczenia – k. 19
zaproszenie na rekolekcje oazowe – k. 20
informacja o dochodach formularz PIT- 11 za 2014r. S. S. – k. 21,
świadcstwo szkolne – k. 63
opinia psychologiczna – pedagogiczna – k. 46
faktury zakupu – k. 49 – 54
zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach S. S. – k. 55
rachunki, faktury – k. 56 – 57
umowa najmu lokalu – k. 58 - 61
zawiadomienie o wysokości rat kredytu – k. 62
zaświadczenie o ukończeniu kursu j. angielskiego – k. 66
certyfikat z j. niemieckiego –k. 66a
karta uczestnictwa i kwalifikacyjna uczestnika rekolekcji k. 120-122
przesłuchanie S. S. w charakterze strony – k. 86,

Pozwany P. K. w styczniu 2012 r. mieszkał z partnerką w G.. Pracował w spółce (...) w G. jako operator, świadczył tam pracę do marca 2013 r., z wynagrodzeniem ok. 3.500 zł. Potem spółka ta wysyłała pracowników do swoich oddziałów za granicę. Pozwany został oddelegowany do pracy w Danii, otrzymywał tam wynagrodzenie w kwocie jak poprzednio ok. 3500 zł oraz zwrot kosztów utrzymania w kwocie 5-6 tys zł. W spółce (...) pracował do końca 2014 r. Zrezygnował z pracy w tej spółce i zaczął wykonywać usługi budowlane na terenie Danii takie jak montaż płyt kartonowo - gipsowych, kładzenie glazury, montaż hydrauliki w lokalach mieszkalnych, nie zarejestrował nigdzie swojej działalności, nie płacił także podatków. Pozwany w Danii wynajmuje pokój od kolegi za ok. 1.200 zł miesięcznie. Do Polski przyjeżdża raz w miesiącu. Koszty dojazdu do Polski z Danii wynoszą 400 zł w jedną stronę. Ponadto ponosi opłaty za telefon, internet w kwocie ok. 200 zł. Pozwany kupuje wyżywienie w Polsce, wydaje na nie ok. 550 zł.

P. K. ponownie zawarł związek małżeński, zamieszkuje z żoną w G.. Pozwany nie ma innych dzieci poza małoletnią W.. Pozwany posiada w S. mieszkanie jednopokojowe, tzw. „kawalerkę” o powierzchni 20 m². Żona pozwanego ma córkę z pierwszego małżeństwa w wieku 23 lat, która studiuje w S. i zamieszkuje z mieszkaniem należącym do pozwanego.

Córka żony pozwanego jest na jej utrzymaniu, nie otrzymuje renty po swoim zmarłym ojcu. Żona pozwanego prowadzi działalność gospodarczą, prowadzi kiosk (...), z tego się utrzymuje. Pozwany nie wie, jakie dochody osiąga jego żona z tego tytułu.

Pozwany nie jest zarejestrowany w Polsce, nie jest nigdzie ubezpieczony, jeśli jest potrzeba, to leczy się prywatnie. Pozwany nie rozlicza się z urzędem skarbowym, nie składa zeznań podatkowych. Gdy pozwany kontaktuje się z małoletnią córką, stara się zapewnić jej w tym czasie rozrywki, takie jak np. kino.

Wynagrodzenia w Danii są znacznie wyższe niż w Polsce. Na stanowisku sprzątacza można osiągnąć wynagrodzenie 130 koron duńskich za godzinę (w przeliczeniu na złotówki, jest to 65 zł za godzinę) w skali miesiąca jest to ok. 12.000 -13.000 koron duńskich netto.

Pozwany osiąga dochody z wykonywania usług na terenie Dani w przeliczeniu na polską walutę w kwocie nie mniejszej niż 10.000 zł.

Dowód: przesłuchanie świadka K. K. (2) – k. 64 – 64 v

przykładowe ogłoszenia o pracę w Danii w branży pozwanego k. 106-108

przesłuchanie P. K. w charakterze strony – k. 86 – 86v

Sąd zważył, co następuje:

Podstawą prawną powództwa jest art. 138 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, który stanowi, że w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego, przy czym zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Ustalenie zmiany stosunków następuje przez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Przedmiotem ustaleń w niniejszej sprawie było więc to, czy od ostatniego orzekania w sprawie alimentów nastąpiły takie zdarzenia, które uzasadniałyby uwzględnienie powództwa.

Od ostatniego ustalenia alimentów zawartego w ugodzie sądowej zawartej przez Sądem Rejonowym w Gryfinie w dniu 18 stycznia 2012 r., sygn. akt III RC 494/11 upłynęły 3 lata. Od tego czasu zmieniła się sytuacja materialna uprawnionego i zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, jak również sytuacja matki małoletniej powódki, zaś inflacja w tym okresie wyniosła około 4,3 % (licząc od 2012 r. do dziś, w całym 2012 r. wyniosła 3,7 %, w 2013 r. wyniosła 0,9 % zaś w 2014 i 2015 - 0%).

Pozwany pracował w Polsce u innego pracodawcy niż obecnie i zarabiał wówczas netto 2.236 zł. Obecnie pozwany pracuje za granicą w Danii. Pracuje „na czarno”, prowadzi niezarejestrowaną działalność (usługi ogólnobudowlane). Pomimo zobowiązania przez sąd pozwany nie wykazał i nie udokumentował osiągniętych przez siebie dochodów. Twierdzenia pozwanego, że osiąga średnie wynagrodzenie w 4.000 zł miesięcznie nie są w ocenie sądu wiarygodne. Pozwany pracuje w branży budowlanej w Danii i twierdzi, że na utrzymanie wydaje ok. 1.200 zł.

W ocenie sądu racjonalnie rzecz ujmując skoro pozwany pracując w Polsce otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 3.500 zł netto, równie dobrze mógłby wrócić do Polski i otrzymywać wynagrodzenie na podobnym poziomie, bądź więcej niż zarabia na obczyźnie. Umiejętności i kwalifikacje pozwanego nie uległy zmianie, a wręcz przeciwnie, są na wyższym poziomie, gdyż zdobył doświadczenie za granicą, skoro wcześniej pracował w duńskiej firmie i obecnie wykonuje w Danii usługi budowlane to należy przyjąć że niewątpliwie zna język obcy umożliwiający wykonywanie my tych prac. Pozwany na poparcie swoich twierdzeń nie przedstawił żadnych dowodów. Pomimo zobowiązania, przez sąd, pozwany nie wykazał w żaden sposób, jaka jest jego sytuacja finansowa. Nie przedłożył żadnego zaświadczenia o zarobkach, żadnych zeznań podatkowych za 2013 i 2014 r., nie przedłożył także zaświadczenia o zarejestrowaniu jako osoba bezrobotna. Z jego zeznań wynika, że nie jest nigdzie zarejestrowany jako bezrobotny, nie jest ubezpieczony, nie

odprowadza podatków. Prowadzi niezarejestrowaną działalność gospodarczą na terenie Danii, nie jest ani w Polsce, ani w Danii zarejestrowany jako osoba bezrobotna.

Zdaniem sądu deklarowane przez pozwanego zarobki oderwane są od rzeczywistych minimalnych zarobków osób pracujących w Danii w branży budowlanej. Już z samych ogłoszeń adresowanych do Polaków, które można znaleźć w Internecie wynika, że dla pracowników legalnie zatrudnionych w Danii oferuje się wynagrodzenie w kwocie ok. 11.000 zł netto (ogłoszenie k. 107). Ponadto z zeznań świadka K. K. (2), która pracowała w Danii na stanowisku sprzątaczkii wynika, że zarabia osiąga ona wynagrodzenie w kwocie 130 koron duńskich za godzinę (w przeliczeniu na złotówki, jest to 65 zł za godzinę) w skali miesiąca jest to ok. 12.000 -13.000 koron duńskich netto. Przyjmując kurs korony dońskiej na poziomie 0,59 zł, jest to kwota 7.375 zł. Zdaniem sądu jest oczywiste że fachowiec budowlaniec wykonujący usługi na swój rachunek czy to w Danii czy Polsce zarabia znacznie więcej niż sprzątaczkka. Mając to na uwadze, a także przedłożone przez stronę powodowa przykładowe ogłoszenia o pracy w Danii dla pracowników budowlanych z Polski i stawki wynagrodzeń w nich proponowane, sąd przyjął że minimalnym wynagrodzeniem pozwanego jakie powinien przeciętnie osiągać w Danii jest minimum 10.000 zł. Biorąc powyższe pod uwagę, należy stwierdzić, że sytuacja materialna pozwanego znacznie się poprawiła, a jego dochody od ostatniego ustalania alimentów wzrosły co najmniej ponad czterokrotnie.

Zmieniła się sytuacja rodzinna i materialna matki małoletniej powódki. Ponownie wyszła ona za mąż, z obecnego związku małżeńskiego urodziła córkę, która obecnie ma 3 lata. Wyprowadziła się ze swojego mieszkania, w którym mieszkała w momencie zawierania ugody w 2012 r. i wynajęła je za kwotę 500 zł + koszty jego eksploatacji. Owe mieszkanie matka małoletniej zakupiła ze środków pieniężnych pochodzących z kredytu bankowego, którego miesięczna rata wynosi 430 zł. S. S. nadal zatrudniona jest na stanowisku funkcjonariusza Służby Więziennej, jako pielęgniarzka w Areszcie Śledczym w S.. W okresie od 13 kwietnia 2014 r. dotychczas przebywa na bezpłatnym urlopie wychowawczym. S. S. do pracy wraca 18 stycznia 2016 r. Jej wynagrodzenie kształtować się będzie po powrocie z urlopu wychowawczego do pracy na zbliżonym poziomie, co z okresu sprzed urlopu wychowawczego, a mianowicie będzie to kwota to kwota ok. 3000 zł netto oraz wszelkie dodatki: dodatek mundurowy, „wczasy pod gruszą”, „trzynasta pensja” w łącznej kwocie 5000 zł rocznie. Dzieląc tę kwotę na dwanaście miesięcy, jest to kwota 416 zł miesięcznie. Zatem rzeczywiste wynagrodzenie miesięczne S. S. łącznie z wszelkimi dodatkami sąd przyjął na kwotę 3.416 zł. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania rodziny S. S. wynoszą 918 zł (czynsz 650 zł, fundusz remontowy 60 zł, telewizja 58 zł, energia elektryczna 125 zł, gaz 25 zł), w mieszkaniu tym mieszka łącznie 5 osób, co w przeliczeniu na każdą osobę wychodzi 183 zł (918 zł :5).

Niewątpliwie, od ostatniego ustalania wysokości alimentów wzrosły koszty utrzymania małoletniej powódki W. K. (1). W 2012 r. małoletnia miała 11 lat, uczęszczała do IV klasy szkoły podstawowej. Obecnie W. K. (1) ma 14 lat, jest uczennicą II klasy Gimnazjum w C..

Małoletnia jest obecnie osoba w wieku dojrzewania, której potrzeby są większe niż poprzednio, w tym okresie zwiększają się wymagania estetyczne co do swego wyglądu, potrzeby w zakresie wypoczynku i uczestnictwa w kulturze, pojawiają się rozliczne problemy np. z cerą. Wiąże się z tym zakup lepszej odzieży, większej ilości kosmetyków itp. Małoletnia ma wadę zgryzu, nosiła aparat ortodontyczny, obecnie nosi wkładki retencyjne, co wiąże się z częstymi wizytami kontrolnymi u ortodonta oraz stomatologa.

U ortodonta małoletnia średnio jest co półtora miesiąca, wizyta kosztuje 100 zł co daje średni wydatek miesięczny na ten cel 66 zł. U stomatologa małoletnia ma dwie wizyty rocznie każda po 100 zł co daje koszt 16,60 zł miesięcznie. Małoletnia ma także problemy z cerą, co jest typowe dla osób w wieku 14 lat, wiąże się to z wizytami u dermatologa, których średnio jest 5 w roku każda, czyli 350 zł co daje miesięcznie wydatek 29 zł. Z tego powodu zaczęła chodzić także do kosmetyczki z uwagi na wypryski na twarzy od września była dwa razy co pozwala przyjąć, że będą takie wizyty średnio 4 razy w roku, każda po 100 zł co daje wydatek miesięczny 33 zł. Z powodu łojotoku i cery trądzikowej małoletnia musi używać maści, żeli, specjalnych szamponów koszt ich miesięcznego zakupu to ko. 100 zł.

Do usprawiedliwionych potrzeb małoletniej należy także doładowanie telefonu 25 zł. Ponadto jak wynika zeznań matki małoletniej na jej odzież i obuwie wydatkować należy 1.500 zł rocznie (125 zł miesięcznie). Wydatki związane ze szkołą (w tym zakup przyborów i plecaka ok. 250 zł, książki 660, wszelkiego rodzaju składki: ubezpieczenie, (...), klasowe – 134 zł, wycieczki szkolne 880 zł rocznie) Sąd ustalił na kwotę 1.924 zł rocznie (160 zł miesięcznie). Zajęcia dodatkowe (j. angielski i korepetycje z matematyki) to łączny koszt 260 zł miesięcznie. Po dodaniu kosztów utrzymania mieszkania (183 zł miesięcznie przypadające na każdego domownika z tytułu wszelkich opłata) oraz kosztów wyżywienia w kwocie 400 zł, Sąd przyjął, że usprawiedliwiony koszt niezbędnego utrzymania małoletniej powódki wynosi ok. 1400 zł miesięcznie.

Sąd ustalając koszty utrzymania małoletniej zasadniczo oparł się na zeznaniach S. S. złożonych w charakterze strony oraz świadka W. S.. Zeznania te są w znacznej części poparte dokumentami potwierdzającymi np. koszty zakupu podręczników (k. 9, k. 49-50k 51-52, 53, 54, 56), odzieży k. (8, 12, 11, 10, 56) , koszt wycieczek szkolnych k. 13, k. 57, koszt zajęć z języka angielskiego (k.16), koszt leczenia ortodontycznego (k. 18), zakupu polisy ubezpieczeniowej k(19), kosztów ubezpieczenia i rady rodziców k. 57. W ocenie sądu zeznania w/w osób są wiarygodne jako spójne ze sobą, potwierdzone w znacznym zakresie dowodami z dokumentów i odpowiadające także zasadom doświadczenia życiowego (14-stoletnie dziewczyny często mają problemy z cerą, muszą się leczyć dermatologicznie i korzystać z usług kosmetyczki, zakładać aparaty ortodontyczne, wynika to po prostu z faktu dojrzewania, także koszt zakupu odzieży sąd uznał za umiarkowany, nie budzi zdziwienia także konieczność brania korepetycji na etapie gimnazjum i ani cena tych zajęć). Sąd skorygował niektóre koszty utrzymania uznając np. że jeśli przeciętnie na osobę w tej rodzinie na żywność wydaje się 600 zł to jednak zdaniem sądu małoletnia powódka raczej spożywa mniej pokarmów niż jej dorosła matka i jej mąż, dlatego sąd przyjął koszty wyżywienia W. K. (1) na kwotę niższą tj. 400 zł miesięcznie , która jest tylko o 100 zł niższa niż koszt wyżywienia ponoszony przez pozwanego.

W świetle treści art. 135 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych możliwości zobowiązanego. Należy podkreślić zatem, wkroczenie przez powódkę w wiek dojrzewania powódki uzasadnia tezę, że jej potrzeby wzrosły znacznie w porównaniu do stanu ujętego w ostatnim orzeczeniu o obowiązku alimentacyjnym. Ważąc te potrzeby i oceniając możliwości zarobkowe matki i ojca dziecka, należy koszty utrzymania dziecka w ocenie Sądu rozdzielić nierównomiernie, w szczególności mając na uwadze nierównomierność dochodów uzyskiwanych przez każdego z rodziców.

Łączny dochód matki i ojca małoletniej powódki to kwota około 13.416 zł (10. 000 zł szacunkowe wynagrodzenie pozwanego i 3.416 zł wynagrodzenie z wszelkimi dodatkami matki małoletniej powódki). Wynagrodzenie pozwanego stanowi 74,5 % łącznego wynagrodzenia obojga rodziców. Zdaniem sądu w podobnej proporcji należy rozdzielić między rodziców łączne koszty utrzymania małoletniej córki. Koszt utrzymania małoletniej powódki Sąd ustalił na kwotę 1.400 zł, z czego 75 %, czyli 1.050 zł powinien pokryć pozwany, a pozostałe 350 zł matka małoletniej powódki. Podkreślić należy, że wynagrodzenie pozwanego wzrosło od kwoty 2200 zł w 2012r do kwoty ok. 10000 zł obecnie.

Dodać należy, że nierównomierny rozdział obowiązku alimentacyjnego spoczywającego na zobowiązanych wynika również z faktu, że małoletnia powódka na stałe przebywa u matki, z ojcem ma bardzo rzadki kontakt, a zatem część wkładu matki w utrzymanie małoletniej jest realizowana przez jej wieloletnie osobiste starania i sprawowanie pieczy nad małoletnią. Dlatego pozwany powinien być obciążony obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 1.050 zł, co stanowi 75 % kosztów utrzymania jego dziecka, a S. S. w pozostałej części tj. 350 zł, co stanowi pozostałe 25 %. Sytuacja majątkowa pozwanego i jego możliwości zarobkowe uzasadniają obciążenia go świadczeniem w powyższej wysokości i jest on w stanie realizować obowiązek alimentacyjny w kwocie 1.050 zł. Sąd nie ma co do tego najmniejszej wątpliwości, na marginesie można zauważyć, że pozwany jest właścicielem kawalerki w S., gdyby pozwany ją wynajął to w ocenie sądu z tego tytułu już miałby kwotę około 1000 zł, pozwany jednak jak wynika z jego zeznań kawalerkę użyczył studiującej córce swej żony, oznacza to, że osobie do której utrzymania nie jest zobowiązany pomaga ekonomicznie i wartość tej pomocy to około 1000 zł miesięcznie (koszt wynajmu kawalerki w S.) zaś dla swej córki uważa za wystarczający wkład z jego strony w jej utrzymanie na poziomie 500 zł (odpowiedź na pozew). Wobec powyższego Sąd

na podst. art. 138 k.r.o. uznał, że należy podwyższyć rentę alimentacyjną od pozwanego na rzecz powódki do kwoty 1050 zł miesięcznie.

Podwyższenie alimentów zasądzono zgodnie z żądaniem matki małoletniej powódki od dnia 1 czerwca 2015 r. przy uwzględnieniu, że pozew złożono wcześniej tj. 27 maja 2015r

W pozostałej części, Sąd powództwo jako niezasadne oddalił, uznając roszczenie za zbyt wygórowane w związku z wyliczeniami kosztów utrzymania małoletniej powódki przeprowadzonymi, zaś w punkcie V wyroku części zasądzającej na podst. art. 333 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania cywilnego sąd nadał wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Powódka otrzymała podwyższenie alimentów o kwotę 575 zł. 575 zł x 12 miesięcy daje kwotę 6.900 zł. W związku z tym, że strona powoda jest zwolniona od kosztów sądowych z urzędu, zgodnie z art. 113 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym obciąży przeciwnika, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Od kwoty 6.900 zł pozwany zobowiązany jest uiścić opłatę od pozwu w kwocie 345 zł, stanowiącej 5% z kwoty 6.900 zł. Koszty zastępstwa procesowego sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki w zgodnie z § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 461). Wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosiła 8.700 zł, zatem koszty zastępstwa procesowego należne powódce wynoszą 1.200 zł. sąd w całości przyznał te koszty uznając, że powództwo zostało niemal w całości uwzględnione.

SSR Marcin Roguski

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować;
2. Odpis uzasadnienia wyroku z odpisem wyroku doręczyć:

- pełnomocnikowi pozwanego adw. M. K.

- pełnomocnikowi mał. powódki adw. B. Z.

G., 18 stycznia 2016 r. SSR Marcin Roguski